

midt i 90erne. Da var der et Par Aar, i hvilke Statsbanerne gæve omtrent 5 Mill. Kr. i Overskud, men denne Tid afløstes hurtigt, som det vil erindres, af en Nedgang. Det var i Aarene 1895—96 og 1896—97. I begge disse Aar var der et Overskud paa omtrent 5 Mill. Kr. Alleerede det følgende Aar kom man ned paa 4,300,000, og saa gik det hastig videre nedad indtil 1901—02, da der endogsaa var Underskud. Jeg mener altsaa, at man dog ikke kan betragte de betydelige Udgifter til Baneanlæg, der ere skete i de forløbne Aar, som helt betydningsløse, naar man vil opgøre Statens finansielle Stilling. Naar der nu atter spørges, hvorledes denne store Udgift fordeler sig paa de forløbne Aar, da stiller det sig saaledes: i de 4 Aar, som gik forud for 1894, vare Udgifterne til offentlige Arbejder i Gennemsnit $5\frac{3}{4}$ Mill., i 1894—95 $4\frac{1}{2}$ Mill., i de derpaa følgende 6 Aar gennemsnitlig $12\frac{3}{4}$ Mill., i 1901—02 var det 11 Mill. og i det sidste Aar $9\frac{1}{2}$ Mill. Altsaa, samtidig med, at vi i sidste Finansaar have afholdt meget betydelige Udgifter til offentlige Arbejder, have vi alligevel været i Stand til at faa en Balance, som i alt Fald er bedre, end den har været i tidligere Aar. Jeg fremfører ikke dette, fordi jeg paa nogen Maade vil male den finansielle Stilling mere rosenrød, end jeg anser den for at være. Jeg vil langt hellere, at man ser med nogen Mistillid paa Finansernes Stilling og derved lader sig bevæge til at vise nogen Resignation og Tilbageholdenhed i Kravene. Men paa den anden Side mener jeg, at naar man vil fremdrage dette Spørgsmaal, er det urigtigt, om man vil overse, at Bevægelsen har i de senere Aar snarere været til det bedre end til det modsatte.

Formanden: Jeg vilde under Hensyn til den fremrykkede Tid være tilbøjelig til at udsætte Forhandlingerne til i Morgen. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har begæret Ordet, og jeg antager ogsaa, at det ærede 11te kongevalgte Medlem (Estrup) ønsker Ordet.

Estrup: For min Skyld skal Forhandlingen ikke udsættes.

Formanden: Godt. Jeg ved ikke, om det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds ønsker Ordet for en længere Udtalelse?

Madsen-Mygdal: Nej, jeg skal fatte mig meget kort.

Formanden: Saa har det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds Ordet.

Madsen-Mygdal: De Udtalelser, der kom fra det ærede 11te kongevalgte Medlem (Estrup), kunde nok give mig Anledning til en længere Omtale, men af Hensyn til den fremrykkede Tid og til den højtærede Finansministers Udtalelser skal jeg kun gøre nogle enkelte Bemærkninger. Jeg skal saaledes ikke komme nærmere ind paa § 27, men kun sige, at det er en Misforstaaelse af det nævnte ærede Medlem, naar han taler om 17 Mill. Kr. uden for de løbende Udgifter. Nej, i de løbende Udgifter er ogsaa indbefattet § 26, der ikke kan regnes uden for de løbende Udgifter. Hvad der er uden for dem, er kun § 27, men den skal jeg ikke opholde mig videre ved. — Det ærede Medlem gjorde særlig Hentydning til Tilstanden for 10 Aar siden. Maa jeg blot i den Anledning gøre et Par Bemærkninger. For 10 Aar siden stod det ærede Medlem i Spidsen for Finansministeriet og for den daværende Regering. Jeg vil gerne gøre en lille Sammenligning mellem Tilstanden under hans Regering og i dette Øjeblik; det er kun paa et enkelt Punkt, skønt der er mange Punkter, hvor der kunde være Anledning til Sammenligning. Jeg skal nævne, at i Provisorietiden, som vi kalde den, blev der til Jernbaneanlæg — ikke blot til ny Jernbaner, men ogsaa til Udvidelse af bestaaende Anlæg — kun brugt aarlig gennemsnitlig 2 à 3 Millioner. Det var alt, hvad der blev brugt i den Tid, fordi Pengene skulde bruges til noget andet. Det havde til Følge, at efter 1894 have vi gennemsnitlig brugt 11—12 Mill. aarligt hertil, og som en Følge deraf have vi levet paa Laan, hvad jeg mange Gange har advaret imod. Jeg skal dog, som sagt, ikke komme dybere ind paa det Forhold, men kun sige, at de aarlige Budgetter, vi nu arbejder med, have blandt andet Renter og Afdrag fra Finansstyrelsen i 10 Aar paa omtrent 4 Mill., der tynge paa Budgettet. Dette, at Kassebeholdningen er gaaet ned med 50 Mill. Kr. i den Tid, det ærede Medlem stod for Styret, betyder en Nedgang i Renter af Kassebeholdningen, som siger ikke saa lidt, og dette, at Statsgælden er forøget med et lignende Beløb, betyder i Renter og Afdrag over 2 Mill. Kr. aarligt. Altsaa, de ulykkelige Laan, vi have levet paa i en Aarrække, have haft til Følge, at Budgettet er tynget med et Tillæg af 4 Mill. Kr. Saa meget desto priseligere